

Michaël Zeeman (midden) hoort de kritiek van Herman Verbeek (links) op het boek van Frank Westerman (rechts) met gemengde gevoelens aan. © NVbN/HAN DE GRAAF

Boekengoeroe sust ruzie tussen Mansholt-auteurs

Van onze verslaggever
PETER BLOM

Groningen - De rel was nog maar net geboren - 'Mansholt-biografen in de clinch!' - of daar leek gisteravond het absolute hoogtepunt al in zicht: een lijf-aan-lijf gesprek tussen Frank Westerman en Herman Verbeek in de Groninger boekensuper Scholtens Wristers.

In de krant riep gisteren de aanstaande Mansholt-biograaf (en ex-Europarlementariër) Verbeek dat Westermans boek *De Graanrepubliek* onder andere geen recht doet aan wijlen landbouwcommissaris Sicco Mansholt en al helemaal niet aan het leed der landarbeiders. Journalist Westerman riep terug dat Verbeek zijn boek niet begrepen had en dat de tijd rijp

was voor een 'openlijk debat'.

Helaas, zo ver kwam het gisteravond niet in Groningen. Want het zeer druk bezochte avondje boekensuper was opgezet als een ontmoeting van debutant Westerman met boekengoeroe Michaël Zeeman. Laatstgenoemde voelde er weinig voor dat Verbeek een groot deel van de show zou stelen. En omdat Verbeek vroeg weg moest - "Vergadering van de coördinatie Kosovo" - kon er slechts met enige moeite een klein kwartiertje trekken en sjonnen worden geregeld.

Weduwe

Verbeek maakte daar nog het hevigst gebruik van. Hij repte van onzorgvuldig gebruik van bronnen door Westerman. Onder andere van de bron mevrouw

Mansholt, de weduwe. "De weduwe is buitengewoon ontstemd", aldus Verbeek. "Ze zal rectificatie eisen van de voorpublicatie in NRC Handelsblad. Dat is de krant die alle stukken van mijn hand weigert."

Westerman is volgens de concurrerende biograaf een product van een knappe maar gemakkelijke generatie. Hij zou op meewarige wijze en zonder invoelingsvermogen de agrarische troebelen in het Oldambt hebben neergezet. Ook zou hij Mansholts 'maakbaarheidsideeën' ernstig hebben miskend. "Ik verdenk Westerman ervan meer van de pen te houden dan van de waarheid."

Zeeman merkte na Verbeeks tirade op dat hij niet van aanvallen 'op de man' houdt. Westerman zou juist indringend

en liefdevol zijn werk hebben gedaan. De auteur van *De Graanrepubliek* kon zich na deze ingreep van de partijdige scheidsrechter dan ook gemakkelijk beperken tot een paar kanttekeningen bij zijn schrijfervaringen.

Zo bleek dat zijn ontmoeting met voornoemde weduwe plots een heel ander licht op Mansholt had geworpen. Zij had met bitterheid over haar man verteld. Deze 'massieve prachtfiguur' was ook 'ijdel, kil en strak' geweest. En wat dat verwijt van gebrek aan invoelingsvermogen betreft: Westerman deelde mee genoeg elende te hebben gezien op de Balkan en in Rusland. Hij weet dus dondersgoed wat 'pijnlijke en schrijnende' dingen zijn.

NvbN 21-4-99